

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 23Cb/121/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1209206960
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Paulína Pacherová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2014:1209206960.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní pred sudkyňou JUDr. Paulínou Pacherovou v právnej veci žalobcu: TRADEUNION spoločnosť s ručením obmedzeným Vranov nad Topľou, so sídlom Družstevná 1, Nacina Ves, IČO: 31 679 510, zast. JUDr. Monikou Ilčištinovou, advokátkou so sídlom vo Vranove nad Topľou, proti žalovanému: TRANSPETROL, a.s., so sídlom Šumavská 38, Bratislava, IČO: 31 341 977, zast. JUDr. Oliverom Korecom, advokátom so sídlom v Bratislave, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Slovenská republika - Ministerstvo hospodárstva SR, Mierová 19, Bratislava, IČO: 00 686 832, zast. AK Krivák & Co, s.r.o., so sídlom v Bratislave, o určenie neplatnosti uznesení mimoriadneho valného zhromaždenia zo dňa 29.4.2009, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo výške trov právneho zastúpenia žalovaného 553,73 €, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov konania vo výške trov právneho zastúpenia žalovaného 973,39 €, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou doručenou súdu dňa 18.5.2009 v znení zmeny žalobného petitu (37), pripustenou uznesením č.k. 23Cb/121/2009-132 z 15.1.2010 sa žalobca voči žalovanému domáhal určenia neplatnosti uznesení prijatých na mimoriadnom valnom zhromaždení žalovaného dňa 29.4.2009. Žalobu odôvodnil tým, že je majiteľom 110 ks akcií žalovaného s podielom emisie 5,78 % zo základného imania. Na základe právoplatného a vykonateľného uznesenia Okresného súdu Bratislava I č.k. 36CbR 14/2008 zo dňa 30.3.2009 žalobca zvolal MVZ žalovaného, ktoré sa konalo dňa 29.4.2009 v rekreačnej oblasti Vinné Jazero. Dňa 29.4.2009 sa však konalo aj ďalšie MVZ žalovaného, na ktoré žalobca ako akcionár v rozpore s čl. 8.7. Stanov a v rozpore s ust. ObZ nebol pozvaný, čím došlo k porušeniu jeho práv akcionára.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe túto žiadal ako nedôvodnú zamietnuť. Poukázal na skutočnosť, že žalobca k žalobe priložil 10 rokov starý výpis z účtu majiteľa CP datovaný dňom 9.10.1998, ktorý bol v čase konania žalobou napádaného MVZ neaktuálny. Žalobca ku dňu 29.4.2009 nebol akcionárom žalovaného. Ako vyplýva z výpisu vydaného Centrálnym depozitárom CP SR jediným akcionárom žalovaného bola a doposiaľ je Slovenská republika. Akcie žalovaného majú listinnú podobu a vlastníkom všetkých 1900 akcií emitovaných žalovaným bolo k 29.4.2009 Ministerstvo hospodárstva SR, v držbe ktorého sa aj reálne nachádza hromadná akcia žalovaného. Uznesenie Okresného súdu Bratislava I č.k. 36CbR 14/2008, na ktoré poukazuje žalobca nebolo ku dňu 29.4.2009 vykonateľné. Jeho vykonateľnosť

bola odložená uznesením NS SR č.k. 6 MObdo 3/2009 zo dňa 27.4.2009 a táto skutočnosť musela byť žalobcovi ku dňu podania žaloby známa. Žalobca v čase konania napádaného valného zhromaždenia nebol akcionárom žalovaného, v konaní nemá vecnú aktívnu legitimitáciu a na jeho strane absentuje naliehavý právny záujem na podanej určovacej žalobe.

Podaním doručeným súdu dňa 14.9.2009 do konania vstúpila SR - MH SR, ako vedľajší účastník na strane žalovaného (58). Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení (206) žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. V zhode so žalovaným namietol nedostatok vecnej aktívnej legitimitácie žalobcu pre absenciu postavenia akcionára žalovaného. Žalobcom uvádzané dôkazy nadobudnutia akcií žalovaného označil za tendenčné a zavádzajúce. Poukázal na skutočnosť, že v čase údajného exekučného prevodu akcií boli akcie žalovaného ako strategického podniku z exekúcie vylúčené zák. č. 92/1991 Zb. a zák. č. 192/1995 Z.z. Stredisko CP na základe rozhodnutia MF SR opravilo nesprávny zápis, ktorým zaevidovalo akcie žalovaného na účte žalobcu. Postavenie žalobcu ako akcionára nepotvrďuje ani poverenie OS Bratislava I na zvolanie MVZ udelené uznesením č.k. 36CbR 14/2008. Predmetné uznesenie, ktorého vykonateľnosť bola odložená Najvyšší súd SR v konaní 6/MObdo 3/2009 zrušil. Nálezom ÚS SR č. II. ÚS 58/2010 bolo zrušujúce uznesenie NS SR zrušené a došlo tak k návratu do štádia, v ktorom platí odklad vykonateľnosti uzn. 36CbR 14/2008. Žaloba patrí ku komplexu konaní iniciovaných skupinou siedmich subjektov tvrdiacich, že v roku 1998 nadobudli v exekúcii 647 ks akcií žalovaného a na súdoch sa domáhajú určenia neplatnosti uznesení VZ žalovaného za posledných cca 10 rokov, náhrady škody, povinnosti zaevidovať ich v zozname akcionárov atď. Žiaden zo súdov doposiaľ neurčil, že akcie žalovaného vlastní niektorí zo subjektov odvodzujúcich svoje postavenie akcionára od exekúcie z roku 1998. Naopak Krajský súd v Košiciach v konaní 2Cb 1272/2002 rozsudkom z 28.5.2010 vo vzťahu k jednému z týchto subjektov rozhodol, že zmluva o prevode akcií v rámci exekučného konania je absolútne neplatná. Vedľajší účastník súčasne poukázal aj na ďalšie konania všeobecných súdov vedených vo veci totožných účastníkov a obdobného predmetu sporu, v ktorých žalobca nebol úspešný.

Súd prejednal vec podľa § 101 ods. 2 O.s.p., v neprítomnosti právnej zástupkyne žalobcu, ktorá sa napriek riadnemu doručeniu predvolaní nezúčastnila po celú dobu trvania sporu ani jedného zo 7 vo veci nariadených a vykonaných pojednávaní, ani nezabezpečila substitúciu, na ktorú bola ako advokátka oprávnená (§ 25 O.s.p. a § 16 zák. o advokácii). Neúčast' opakovane ospravedlňovala buď práceneschopnosťou (čl. 181/182, 196/197, 227/228), alebo dôvodom doručenia procesného návrhu na prerušenie konania (524/525, 629/630, 672/674, 689), pričom ospravedlnenie súdu doručovala spravidla v deň konania pojednávania alebo krátko pred týmto dňom.

Na pojednávanie nariadené na 16.10.2014, na ktorom súd vo veci rozhodol sa riadne predvolaná právna zástupkyňa žalobcu (predvolanie prevzala 9.9.2014) nedostavila napriek písomnému vyzovaniu súdu, že súd jej žiadosť o odročenie pojednávania doručení mu 14.10.2014 neakceptuje pre absenciu dôležitého dôvodu na odročenie pojednávania podľa § 119 O.s.p. a pojednávanie sa uskutoční v riadne stanovenom termíne.

Súd poukazuje na skutočnosť, že účasť advokáta na pojednávaní je jednou zo základných povinností právneho zástupcu tvoriacich súčasť riadneho poskytovania právnej pomoci, ktorú advokát nemôže zanedbať. Prítomnosť advokáta na pojednávaní teda je neoddeliteľnou súčasťou riadneho poskytovania právnej pomoci účastníkovi, ktorého zastupuje. Neúčast' advokáta, ako právneho zástupcu účastníka na pojednávaní je ospravedlniteľná len výnimočne pri existencii objektívneho dôležitého dôvodu, ktorý advokátovi v účasti na pojednávaní bráni, pričom nejde o dôvod opakovaný (resp. dlhodobý) a ak vzhľadom na dobu medzi jeho vznikom a doručením predvolania na pojednávanie nebol právny zástupca objektívne spôsobilý zabezpečiť za seba riadnu substitúciu.

V zmysle konštantnej judikatúry všeobecných súdov ako aj Ústavného súdu SR, povinnosťou súdu nie je vyhovieť akejkolvek žiadosti o odročenie pojednávania. Naopak súd je povinný v každom jednotlivom prípade skúmať, či žiadosť o odročenie pojednávania spĺňa zákonom vymedzené podmienky dôležitého dôvodu definovaného v § 119 O.s.p., ktorého neakceptovanie a konanie v neprítomnosti účastníka alebo jeho právneho zástupcu by mohlo znamenať porušenie práva na spravodlivý proces. Takýto postup súdu vyplýva z rovnocenného postavenia účastníkov konania a rovnocennosti ich ústavného práva na prejednanie veci. Súd zisťuje či nie je daný dôležitý dôvod, pre ktorý by prejednanie a rozhodnutie vo

veci v neprítomnosti účastníka alebo jeho právneho zástupcu znamenalo porušenie práva na spravodlivý proces.

V prejednávanej veci nebol súdu známy ani zistený žiadny z dôležitých dôvodov podľa § 119 O.s.p., pre ktorý by bolo potrebné pojednávanie opätovne odročiť. Právna zástupkyňa žalobcu sa pojednávania nezúčastnila z vlastného rozhodnutia, napriek tomu, že bola súdom vyzvaná, že jej žiadosť o odročenie pojednávania súd neakceptuje a pojednávanie sa uskutoční v riadne stanovenom termíne.

Opakovaný návrh právnej zástupkyne žalobu na prerušenie konania (doručený súdu 2 dni pred termínom pojednávania), pre ktorý žiadala pojednávanie odročiť nesporne dôležitým dôvodom na odročenie nie je.

Konajúci súd v tejto súvislosti opätovne poukazuje na judikatúru všeobecných súdov, napr. na rozhodnutie Krajského súdu Žilina, ktorý ako súd odvolací v konaní 11Co/184/2013, konštatoval, že „podanie návrhu na prerušenie konania nie je spôsobilým dôvodom pre odročenie pojednávania, keď o takomto návrhu možno rozhodnúť priamo na pojednávaní, ako to okresný súd aj urobil. Predvolanie na nariadený termín pojednávania bolo navrhovateľovi, ako aj jeho právnomu zástupcovi, doručené včas, viac ako 5 dní pred termínom pojednávania.“

Väčšina procesných oprávnení a povinností účastníka v občianskom súdnom konaní sa realizuje na pojednávaní. Svoje oprávnenia môže účastník realizovať za predpokladu, že sa pojednávania zúčastní. Za odňatie možnosti konať pred súdom ako odvolací dôvod možno považovať iba odňatie práv spôsobené procesnou činnosťou súdu, nie opomenutím alebo pasivitou účastníka. Navrhovateľ a jeho právny zástupca sa pojednávania nezúčastnili z vlastného rozhodnutia. Tým si sami zmarili možnosť realizovať na pojednávaní svoje procesné oprávnenia, a to najmä možnosť navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom a tvrdeniam protistrany, právo na poučenia v zmysle ust. § 118 ods. 2 O.s.p. ako aj v zmysle ust. § 120 ods. 4 O.s.p., ktoré sa realizujú spravidla na pojednávaní (vo vzťahu k prítomným účastníkom).“

Obdobný právny názor zaujal aj Najvyšší súd SR vo veci 4 Cdo 78/2010, keď konštatoval, že dôvod pre odročenie pojednávania v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. môže byť vyvodzovaný len zo skutočnosti, ktorá je vo vzťahu k prebiehajúcej súdnej konaní a nariadenému pojednávaniu so zreteľom na všetky okolnosti vážna (svojou povahou znemožňujúca každému účastníkovi občianskeho súdneho konania za rovnakých okolností účasť na súdnom pojednávaní), súčasne ospravedlniteľná (všeobecne prijímaná ako odpustiteľná), nepredvídateľná (nepredvídaná alebo neočakávaná), neodvrátiteľná (neumožňujúca účastníkovi prijať opatrenie prekonávajúce príčinu neúčasti na pojednávaní) a náhla (vzhľadom na časové súvislosti nedovoľujúca účastníkovi uskutočniť kroky vedúce k jeho účasti na pojednávaní). Dôležitosť dôvodu, ktorým je odôvodňovaná žiadosť neprítomného účastníka o odročenie pojednávania, posudzuje súd podľa okolností toho-ktorého prípadu.

Návrh na prerušenie konania doručený súdu 2 dni pred nariadeným termínom pojednávania, o konaní ktorého sa PZ žalobcu dozvedela 9.9.2014, a ktorým žiada prerušiť konanie do rozhodnutia registrového súdu Bratislava I vo veci z roku 2008 vedenej pod sp. zn. 32Cb 14/2008 nesporne dôležitým dôvodom na odročenie pojednávania nie je a nespĺňa ani jednu z podmienok uvedených vo vyššie cit. uzn. NS SR.

Súd, ktorý s poukazom na vyššie uvedené nevzhladol existenciu dôvodu na odročenie pojednávania dňa 16.10.2014 vec riadne prejednal za prítomnosti právneho zástupcu žalovaného a právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, na tomto pojednávaní rozhodol o návrhu právneho zástupcu žalobcu z 13.10.2014 na prerušenie konania a súčasne rozhodol aj vo veci samej.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu a v ňom založenými listinnými dôkazmi, účastníkmi pripojenou judikatúrou Ústavného súdu SR a všeobecných súdov SR, prednesmi právneho zástupcu žalovaného a právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného a zistil tento skutkový stav:

Dňa 29.4.2009 so začiatkom o 18.00 hod. sa na základe rozhodnutia jediného akcionára SR - Ministerstva hospodárstva SR konalo valné zhromaždenie žalovaného zvolané postupom podľa § 190

ObZ v znení platnom k 29.4.2009. Na valnom zhromaždení jediný akcionár vykonávajúci pôsobnosť VZ pod bodom č. 1 vzal na vedomie:

- a) uzn. OS BA I z 30.3.2009 vydanému vo veci 36Cbr 14/2008
 - b) mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora SR voči uzneseniu OS BA I z 30.3.2009 vydanému vo veci 36Cbr 14/2008
 - c) uzn. NS SR z 27.4.2009 vydanému vo veci 6MObdo 3/2009
 - d) skutočnosť, že MVZ zvolané spoločnosťou TRADEUNION, spoločnosť s ručením obmedzením Vranov nad Topľou na deň 29.4.2009 o 15.00 hod. do rekreačného strediska Vinné Jazero - Hotel Jazero, sa uskutočniť nemôže a nemohlo
- pod bodom č. 2 opätovne zvolil za členov predstavenstva spoločnosti TRANSPETROL, a.s., Ing. Ivana Krivosudského, Ing. Sergeja Zápotockého, RNDr. Martina Ružinského, Ing. Petra Moravčíka a Ing. Slavku Jánošíkovú

pod bodom č. 3 zvolil za predsedu predstavenstva Ing. Ivana Krivosudského

pod bodom č. 4 opätovne zvolil za členov dozornej rady JUDr. Dušana Macha, Ing. Viliama Križana, Ing. Júliusa Rezeša, Ing. Mikuláša Rakovského, Ing. Ladislava Haspela

pod bodom č. 5 opätovne zvolil za predsedu dozornej rady JUDr. Dušana Macha.

Rozhodnutie jediného akcionára bolo vyhotovené vo forme a spôsobom vyžadovaným v § 190 ods. 1 ObZ v znení platnom k 29.4.2009 (čl. 134/135).

Z výpisu zo zoznamu akcionárov vystaveného Centrálnym depozitárom SR (ďalej len „CDCP SR“) dňa 24.4.2009 vyplýva, že jediným akcionárom žalovaného bola ku dňu konania mimoriadneho VZ žalovaného Slovenská republika - Ministerstvo hospodárstva SR (čl. 72).

Hromadnou listinnou akciou na meno č. 001 emitovanou žalovaným dňa 20.4.2009 súd zistil, že uvedenou hromadnou akciou bola nahradená emisia 1900 ks kmeňových akcií žalovaného evidovaných pod č. 0001-1900 - kód emisie 01, dátum vydania emisie 11.12.1998, pričom jediným akcionárom a vlastníkom zrušenej emisie ako aj hromadnej listinnej akcie na meno, ktorá tieto kmeňové akcie nahradila bola Slovenská republika - Ministerstvo hospodárstva SR (čl. 73).

Ako vyplýva aj z ďalších časovo nasledujúcich výpisov CDCP SR založených do spisu žalovaným alebo vedľajším účastníkom v priebehu konania, Centrálny depozitár eviduje ako jediného akcionára žalovaného len Slovenskú republiku - Ministerstvo hospodárstva SR.

Žalobca o sebe tvrdí, že je minoritným akcionárom žalovaného vlastnícom 110 ks akcií predstavujúcich podiel 5,78 % zo základného imania, ktoré nadobudol v roku 1998 v exekučnom konaní Ex 4575/97, Er 3143/97.

Žalovaný a vedľajší účastník žalovaného popieral postavenie žalobcu ako akcionára a namietal nedostatok jeho vecnej aktívnej legitímácie a s ňou spojený naliehavý právny záujem na podanej určovacej žalobe.

Podľa § 131 ods. 1 ObZ, v znení platnom k 29.4.2009, každý spoločník, konateľ, likvidátor, správca konkurznej podstaty, vyrovnávací správca alebo člen dozornej rady môže podať návrh na súd na určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia, ak je v rozpore so zákonom, spoločenskou zmluvou alebo so stanovami. Rovnaké právo má aj bývalý spoločník alebo konateľ, ak sa ho uznesenie valného zhromaždenia týka. Toto právo však zanikne, ak ho oprávnená osoba neuplatní do troch mesiacov od prijatia uznesenia valného zhromaždenia alebo ak valné zhromaždenie nebolo riadne zvolané, odo dňa, keď sa mohla o uznesení dozvedieť.

Podľa § 156a ods. 1 ObZ, v cit. znení, v prípadoch ustanovených týmto zákonom práva akcionára voči spoločnosti môže uplatňovať iba osoba, ktorá je oprávnená vykonávať tieto práva k rozhodujúcemu dňu určenému na základe zákona alebo v stanovách.

Podľa § 183 ods. 1 ObZ, v cit. znení, o vyslovení rozhodnutia valného zhromaždenia za neplatné platia obdobne ustanovenia § 131. Akcionár, ktorý sa zúčastnil valného zhromaždenia, sa môže domáhať práva podľa § 131 ods. 1 iba ak podal protest do zápisnice z valného zhromaždenia.

Žaloba o vyslovenie neplatnosti rozhodnutia VZ je osobitným druhom určovacej žaloby, s ktorou zákon spája danosť naliehavého právneho záujmu avšak len vo vzťahu k subjektom v tomto ustanovení taxatívne vymedzených. V prípade akciovej spoločnosti je teda danosť naliehavého právneho záujmu a s ňou súčasne nerozlučne spojená vecná aktívna legitímácia daná len subjektu, ktorý v čase konania dotknutého valného zhromaždenia bol akcionárom spoločnosti, o valné zhromaždenie ktorej ide.

Existencia naliehavého právneho záujmu na určovacej žalobe je základnou a podstatnou podmienkou jej vecného prejednania súdom a zistenie nedostatku naliehavého právneho záujmu vedie k zamietnutiu žaloby bez jej vecného prejednania (t.j. bez posúdenia jej hmotnoprávnej dôvodnosti). Naliehavý právny záujem je preto súd povinný vždy skúmať, pričom procesná povinnosť preukázať danosť naliehavého právneho záujmu na podanej určovacej žalobe zaťažuje toho, kto sa tohto určenia domáha (žalobcu).

Existencia naliehavého právneho záujmu a s ňou nerozlučne spojená vecná aktívna legitímácia žalobcu na podanej určovacej žalobe bola medzi účastníkmi sporná. Súd sa preto v rámci dokazovania zamerail predovšetkým na vyriešenie tejto otázky. Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že žalobca neosvedčil svoje postavenie akcionára žalovaného k 29.4.2009 a nepreukázal, že spĺňa podmienky vyžadované § 183 ods. 1 ObZ v spojení s § 131 ObZ oprávňujúce ho na podanie takejto žaloby.

V zmysle § 184 ods. 1,3 ObZ, ako aj v zmysle čl. VII bod 8 Stanov žalovaného platných k 29.4.2009 je nesporné, že pri zvolávaní VZ alebo MVZ koná predstavenstvo spoločnosti len s akcionármi spoločnosti a povinnosť doručovania pozvánky, dokumentov príp. informácií spojených s pripravovaným VZ má len vo vzťahu k akcionárom zapísaným v zozname akcionárov spoločnosti.

Ku dňu 29.4.2009 mali akcie žalovaného v zmysle čl. IV bod 2 Stanov listinnú podobu a v zmysle čl. IV bod 5 boli ako listinné cenné papiere vedené v evidencii CD CP SR. Listinnú formu akcií predstavovala v danom čase jedna hromadná akcia vydaná žalovaným 20.4.2009 v súlade s čl. IV bod 6 Stanov. Ako súd už uviedol vyššie z obsahu tejto hromadnej akcie zistil, že jej vlastníkom a jediným akcionárom žalovaného je Slovenská republika - Ministerstvo hospodárstva SR.

Žaloba o určenie neplatnosti rozhodnutia valného zhromaždenia je z hľadiska prípustného okruhu účastníkov žalobou prísne formálnou, pri ktorej žalobca musí preukázať, že mu svedčí postavenie subjektu oprávneného na jej podanie.

Žalobca nepreukázal základnú a neopomenuteľnú podmienku na podanie takejto žaloby vyžadovanú § 131 ods. 1 ObZ, ktorou je existencia jeho postavenia ako akcionára žalovaného v čase prípravy a konania žalobou napádaného mimoriadneho valného zhromaždenia.

Výpis z účtu majiteľa CP vydaný Strediskom cenných papierov SR dňa 9.10.1998 z obsahu, ktorého vyplýva, že žalobca je vlastníkom 110 ks akcií žalovaného, nesporne a v žiadnom prípade nie je právne relevantným dôkazom preukazujúcim jeho postavenie ako akcionára žalovaného k 29.4.2009. Navyše ako vyplýva z obsahu spisu a v ňom založených rozhodnutí (napr. čl. 146), v roku 1998 mali akcie žalovaného zaknihovanú podobu, pričom neskôr, a to dňa 30.1.2000 došlo k zmene na akcie listinné a teda akcie uvedené vo výpise SCP SR z 9.10.1998 už v čase prípravy a konania žalobou napádaného VZ žalovaného ani neexistovali. V tomto smere sa súd stotožňuje s argumentáciou žalovaného a vedľajšieho účastníka žalovaného, ktorou poukazujú na absolútnu neopodstatnenosť a neaktuálnosť tohto 10 rokov starého výpisu. Navyše bývalé Stredisko cenných papierov SR, a.s. v decembri 1998 opravilo nesprávne vykonanú registráciu prevodu akcií žalovaného na žalobcu a od toho času sa akcie žalovaného na účte žalobcu ako majiteľa cenných papierov už nikdy nenachádzali. Stredisko cenných papierov SR, a.s. evidenciu opravilo v súlade s rozhodnutím Ministerstva financií Slovenskej republiky z dôvodu, že na základe absolútne neplatného právneho úkonu nemôže dôjsť k zmene právneho stavu.

Existenciu postavenia žalobcu ako akcionára podľa názoru súdu nepreukazujú ani žalobcom predložené rozhodnutia všeobecných a Ústavného súdu, na ktoré poukazuje. Žiadnym z rozhodnutí všeobecných alebo Ústavného súdu nebolo vo výroku ako záväznej časti rozhodnuté (určené), že žalobca, resp.

iný zo subjektov, ktoré mali rovnakým spôsobom nadobudnúť akcie žalovaného, je (sú) akcionárom žalovaného.

Rozsudok NS SR sp. zn. MCdo 2/99 nepotvrdil, že žalobca sa stal akcionárom žalovaného. V tomto konaní sa NS SR vôbec nezaoberal otázkou vlastníctva akcií a ani priebehom a zákonnosťou exekúcie, ktorá mala viesť k nadobudnutiu akcií žalovaného. NS SR vo svojom rozhodnutí len odmietol mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora z dôvodu, že nebola naplnená jedna z podmienok na jeho podanie. NS SR uviedol, že hoci by inak dôvody na podanie mimoriadneho dovolania videl, zrušením napadnutého rozhodnutia by nebolo možné dosiahnuť ochranu práv druhej strany, čím nemala byť splnená podmienka, že ochranu nemožno dosiahnuť inými právnymi prostriedkami.

Nález ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 159/07 priložený žalobcom k žalobe nie je rozhodnutím, ktoré by potvrdilo, že žalobca nadobudol akcie žalovaného. Predmetom konania na Ústavnom súde nebola otázka toho, či mohol žalobca nadobudnúť akcie žalovaného alebo nie. Ústavný súd nerozhodoval o akcionárskom postavení žalobcu, ale len o porušení práva žalobcu na svoju ochranu a spravodlivý súdny proces. Právny názor Ústavného súdu vyslovený v odôvodnení nálezu nie je pre všeobecné súdy záväzný. Nálezu sa nepridržiavali súdy vo viacerých ďalších rozhodnutiach a NS SR uviedol, že právny názor Ústavného súdu

vyjadrený v náleze je v rozpore so všeobecným záväzným právnym predpisom a preto ho všeobecné súdy nesmú aplikovať. Sám Ústavný súd v ďalšom náleze, ktorý priamo súvisel s akciami žalovaného sp. zn. IV. ÚS 60/2010 z 20.1.2011 uviedol, že význam nálezu Ústavného súdu II. ÚS 159/07 z 11.12.2007 netreba preceňovať. Podľa ústavného súdu je zrejmé, že otázka vlastníctva akcií ešte zjavne nie je právne uzavretá, čo jasne indikuje, že všeobecné súdy sa musia s touto otázkou samostatne vysporiadať.

Ani fakt, že dňa 30.03.2009 bolo žalobcovi vydané poverenie na zvolanie mimoriadneho valného zhromaždenia žalovaného na základe rozhodnutia Okresného súdu Bratislava I so sp. zn. 36CbR 14/2008 nepotvrdzuje, že žalobca je akcionárom žalovaného. Proti tomuto uzneseniu totiž podal dňa 23.04.2009 generálny prokurátor Slovenskej republiky mimoriadne dovolanie s návrhom na odklad jeho vykonateľnosti a v čase konania žalobcom zvolaného MVZ bola uznesením NS SR vydaným dňa 27.4.2009 v konaní sp. zn. 6MOBdo 3/2009 odložená vykonateľnosť uznesenia Okresného súdu Bratislava I so sp. zn. 36CbR 14/2008. Žalobca preto dňa 29.4.2009 o 15.00 hod. v rekreačnom stredisku Vinné Jazero - Hotel Jazero, už nebol oprávnený zvolať MVZ žalovaného. NS SR následne cit. uznesenie Okresného súdu Bratislava I zrušil. Uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu bolo síce zrušené Nálezom Ústavného súdu so sp. zn. II. ÚS 58/2010, avšak v dôsledku tejto skutočnosti došlo k návratu do štádia, v ktorom stále platí odklad vykonateľnosti rozhodnutia Okresného súdu Bratislava I 36CbR 14/2008. Žalobca ničím nepreukázal, že by mu po roku 2010 registrový súd priznal postavenie akcionára žalovaného.

Podľa názoru súdu neobstojí tvrdenie žalobcu, že akcie nadobudol v exekučnom konaní, čím získal postavenie akcionára žalovaného, nakoľko návrat do pôvodného stavu v zmysle § 61 Ex. por. už nie je možný.

Súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnym názorom generálneho prokurátora vysloveným v mimoriadnom dovolaní sp. zn. VI/2 Pz 191/09-11, že „zákaz návratu do pôvodného stavu zakotvený v § 61 Exekučného poriadku je zákazom reštitučnej žaloby po vykonaní exekúcie, ktorej cieľom je dosiahnutie zmeny práva do pôvodného stavu (restitutio in integrum), t.j. dosiahnutie rozsudku s konštitutívnym účinkom. Žaloby reivindikačné alebo určovacie sú však po skončení exekúcie prípustné. V konkrétnej exekúcii došlo k predaju akcií štátu, napriek tomu, že tento majetok bol z exekúcie vylúčený. Takýto predaj akcií nemohol spôsobiť žiadne právne účinky. Všeobecný súd je preto oprávnený posúdiť, že k zmene subjektu práva v exekúcii nedošlo, a to aj v rámci riešenia predbežnej otázky“.

V prospech správnosti tohto názoru generálneho prokurátora v prospech oprávnenia súdu prejudiciálne skúmať existenciu postavenia žalobcu ako akcionára žalovaného, svedčí aj judikatúra všeobecných súdov, ktoré v iných samostatných konaniach rozhodovali buď o návrhoch žalobcu, resp. o návrhoch ďalších subjektov, ktoré mali nadobudnúť akcie žalovaného spôsobom identickým so žalobcom.

Súd poukazuje na rozhodnutie KS Košice č.k. 2Cb 1272/2002-871 z 28.5.2010 (čl. 207/2012) o určenie platnosti komisionárskej zmluvy, na základe ktorej mala obchodná spoločnosť GAJUS, a.s., v konkurze (za ktorú ako účastník konania vystupoval SKP) nadobudnúť 100 ks akcií žalovaného a o určenie vlastníckeho práva žalobcu k týmto akciám. Žaloba okrem iných subjektov smerovala aj voči žalovanému TRANSPETROL, a.s., SR -

Ministerstvu hospodárstva SR. Konajúci súd cit. rozsudkom žalobu voči spoločnosti TRANSPETROL, a.s., ako aj voči SR - Ministerstvu hospodárstva SR zamietol pre nedostatok naliehavého právneho záujmu žalobcu v určovacej žalobe. V odôvodnení rozhodnutia sa súd okrem iného zaoberal aj prípustnosťou exekučného nadobudnutia akcií žalovaného TRANSPETROL, a.s., majúceho v danom čase postavenie strategického podniku. Súd s poukazom na Ústavu SR a ust. zák. 192/1995 Z.z., o strategických podnikoch, zák. č. 92/1991 Zb. o veľkej privatizácii, zák. č. 233/1995 Zb. Exekučného poriadku a zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zaujal právny názor, že exekučný prevod akcií v danom čase odporoval platnému zákonu o strategických podnikoch a je absolútne neplatný. K § 61 Exekučného poriadku súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že „uvedené ustanovenie zákona vyjadruje zásadu nemožnosti navrátenia do predošlého stavu v exekučnom konaní, ktorá znamená, že ak by aj došlo pri exekúcii k prevodu veci (majetku) alebo práv, ktoré neprináležia povinnému na vydražiteľa, nemôže dôjsť k zániku týchto práv vydražiteľa ktoré boli nadobudnuté v rámci exekúcie. Cit. ust. má za úlohu chrániť postavenie tretích osôb v exekučnom konaní, ktoré v jeho rámci dobromyseľne nadobudnú určité práva. Aby ale bolo možné aplikovať toto ustanovenie musí byť naplnená skutočnosť, že práva vydražiteľa v exekúcii platne vznikli, čím práva tretej osoby platne zanikli. Preto, ak došlo v rámci exekúcie k predaju akcií TRANSPETROLU, a.s. napriek zákonnému zákazu ich exekúcie (§ 144 Exekučného poriadku), nedošlo k tomu, čo inak exekúcia predajom veci spôsobuje, a to k vzniku vlastníckeho práva vydražiteľa a k zániku vlastníckeho práva jej vlastníka. Vlastník veci vymedzenej v § 114 má preto právo uplatniť si ochranu svojho vlastníckeho práva bez ohľadu na § 61 Exekučného poriadku.

Vo vzťahu k obchodnej spoločnosti TRADEUNION spol. s r.o. Vranou nad Topľou Okresný súd Košice I rozsudkom č.k. 12C 1/06-1151 z 25.9.2013 (čl.664/671) priamo určil neplatnosť zmluvy o predaji a kúpe zaknihovaných CP, ktorou mala nadobudnúť akcie spoločnosti TRANSPETROL. Rozsudok bol vydaný v konaní začatom na návrh žalobcu SR - MH SR, v ktorom ako žalovaný v 4./ rade vystupoval TRADEUNION spol. s r.o. Vranov nad Topľou. Rozsudok bol v jeho vyhovujúcej časti (t.j. vo výroku, ktorým bola určená neplatnosť zmluvy o predaji a kúpe CP) potvrdený rozsudkom KS Košice č.k. 5Co 608/2013-1268 (čl.714/723), ktorý rovnako dospel k záveru, že jediným akcionárom spoločnosti TRANSPETROL, a.s., bola a je SR - MH SR. V odôvodnení rozhodnutia sa odvolací súd stotožnil s právnym posúdením a právnym názorom prvostupňového súdu a doplnil, že súd prvého stupňa správne v rozsudku konštatoval, že absolútna neplatnosť právneho úkonu nezávisí na vôli účastníkov úkonu a nemôže byť odstránená ani výrokom súdneho rozhodnutia (rozsudok NS SR MCdo 2/99). Odvolací súd na str. 13 posl. ods. odôvodnenia poukázal na skutočnosť, že zákaz privatizácie akcií Transpetrolu, a.s., ako vylúčeného spôsobu prevodu majetku štátu v strategických podnikoch, implikuje potom zákaz akéhokoľvek iného prevodu takýchto akcií, a preto zmluvy o kúpe a predaji akcií Transpetrol, a.s., uzavreté žalovanými sú konaním v rozpore s týmto imperatívnym príkazom, lebo účel „zákona“ je treba vykladať v súvislosti s právnymi a spoločenskými vzťahmi, kedy vznikla právna norma. Možno konštatovať, že právne úkony sú postihnuté neplatnosťou bez zreteľa na to, či o tejto neplatnosti už bolo vydané súdne rozhodnutie. Ukončenie exekučného konania nemožno preskúmať zo strany súdu v tomto konaní. Bolo preukázané v konaní, že v čase uzatvárania zmlúv o kúpe a predaji akcií, tieto mohli byť len vo výlučnom vlastníctve štátu, ktorý záver súdu vychádza z právnej úpravy Ústavy Slovenskej republiky zavedenej zák. č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, v spojení so zákonom č. 192/95 Z.z.

o strategických podnikoch a zák. č. 92/92 Zb. o veľkej privatizácii účinnej v čase uzatvorenia zmlúv, z čoho vyplýva aj zákaz ich exekvovateľnosti v neprospech žalobcu, t.j. Slovenskej republiky.

Nedostatok vecnej aktívnej legitímácie pre nepreukázanie postavenia žalobcu ako akcionára žalovaného konštatoval aj Krajský súd v Bratislave v konaní sp. zn. 70/2002 účastníkov TRADEUNION spol. s r.o. Vranov nad Topľou c/a TRANSPETROL, a.s. za účasti vedľajšieho účastníka SR - MH SR o určenie neplatnosti VZ žalovaného, ktorý rozsudkom č.k. 70/2002-840 z 25.5.2011 žalobu zamietol pre nedostatok vecnej aktívnej legitímácie žalobcu. V odôvodnení rozhodnutia krajský súd s poukazom na § 156a ods. 1 ObZ, § 183 ObZ a zák. o cenných papieroch konštatoval, že žalobca nepreukázal vlastníctvo k akciám žalovaného.

Obdobne rozhodol aj NS SR v konaní 3Obo 9/2009 (čl. 213) keď potvrdil rozsudok KS Bratislava č.k. 27Cb/77/2002-426, ktorým súd skonštatoval nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu (SKP jedného zo subjektov, ktorý mal nadobudnúť akcie Transpetrolu a.s. v exekúcii), pričom poukázal na to, že v roku 1998 mohli byť tieto akcie len vo vlastníctve štátu.

Záverom súd poukazuje aj na rozhodnutia tunajšieho súdu v konaní 23Cb/130/2009 (rozsudok č.k. 23Cb/130/2009-572 z 10.5.2012, právoplatný 23.4.2013) a v konaniach 42Cb/121/2009, 42Cb/137/2009, v ktorých súd rovnako skonštatoval nepreukázanie existencie postavenia akcionára spoločnosti TRADEUNION spol. s r.o. Vranov nad Topľou v spoločnosti TRANSPETROL, a.s.

S poukazom na uvedené a cit. ust. zákona súd dospel k záveru, že žalobca nemá v konaní naliehavý právny záujem a nie je subjektom aktívne legitimovaným na podanie žaloby o vyslovenie neplatnosti rozhodnutí valného zhromaždenia žalovaného v zmysle ustanovení § 183 a § 131 Obchodného zákonníka, a preto rozhodol tak, ako to vyplýva z výroku tohto rozsudku.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalovanému priznal ich náhradu v sume trov právneho zastúpenia žalovaného advokátom podľa vyhl. č. 655/2004 Zb. (písomne vyčíslených na čl. 728/732) za:

4 úkony právnej pomoci poskytnutej bývalým PZ žalovaného JUDr. Ľuboš Novák, s.r.o, a to príprava/prevzatie..... 53,49 €+ 6,95 € RP
písomné vo veci samej - vyjadrenie k žalobe.....53,49 € + 6,95 € RP
písomné vyjadrenie vo veci samej - k vstupu vedľajšieho účastníka..... 53,49 € + 6,95 € RP
účasť na nemeritórnom pojednávaní 23.11.2010..... 13,87 € + 7,21 € RP
+ 20 % DPH, čo spolu predstavuje sumu 242,88 €.

Pokiaľ ide o 20 % DPH súd ju PZ žalovaného priznal v tejto sadzbe ako uplatnenú správne napriek tomu, že sa viaže k úkonom z roku 2009/2010, a to z toho dôvodu, že nárok na trovy konania (ako zdaniteľné plnenie podľa zák. o DPH) nevzniká momentom uskutočnenia úkonu právnej služby, ale momentom keď súd právnomu zástupcovi tento nárok prizná a rozhodne o ňom. Daňová povinnosť tak právnomu zástupcovi vznikne až rozhodnutím súdu o výške trov konania (t.j. rozhodnutím o základe pre DPH, ako zdaniteľnom plnení podľa zák. o

DPH). Súd preto právnomu zástupcovi za tieto úkony priznal DPH v sadzbe platnej v čase rozhodovania o trovách konania,

a

za 6 úkonov právnej pomoci poskytnutej súčasným PZ žalovaného JUDr. Oliverom Korecom, v uplatnenej výške, a to za:

účasť na nemerit. pojednávaniach dňa 17.2.2011, 2.5.2011..... 2 x 14,25 € + 2 x 7,41 € RP, účasť na meritór. pojednávaniach dňa 18.2.2014, 16.10.2014.... 2 x 61,85 € + 2 x 8,04 € RP, písomné vyjadrenie k odvolaniu zo 14.8.2012..... 29,34 € + 7,63 € RP
písomné vyjadrenie k odvolaniu z 5.5.2014..... 30,93 + 8,04 € RP
+ 20 % DPH, čo spolu predstavuje sumu 310,85 €.

Súd právnomu zástupcovi žalovaného nepriznal duplicitne uplatnenú odmenu za úkon príprava/prevzatie, nakoľko odmenu za tento úkon je v konaní možné uplatniť len raz. Spolu tak trovy konania žalovaného za priznaných 10 úkonov právnej pomoci predstavujú sumu 553,73 € s DPH.

Právny zástupca žalovaného v písomnom vyčíslení trov žiadal uhradiť trovy konania v sume 242,88 € prislúchajúcej bývalému PZ JUDr. Ľuboš Novák, s.r.o. na účet tohto PZ č. 2626204100/1100 vedený v Tatra banke, a.s., a sumu 310,85 € (priznanú súdom) prislúchajúcu odmene súčasného PZ JUDr. Olivera Koreca na účet 1665004/1111 vedený v UniCredit Bank, a.s..

Náhradu trov konania v sume trov právneho zastúpenia advokátom súd v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. rovnako priznal aj úspešnému vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného, a to za nasledovné písomne vyčíslené úkony právnej pomoci podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z.: príprava/prevzatie..... 53,49 € + 6,95 € RP

odvolanie voči uzn. o nepripustení vstupu vedľ. účast..... 27,74 € + 7,21 € RP rokovanie s klientom dňa 21.2.2011..... 38 € + 7,41 € RP

písomné vyjadrenie vo veci samej z 25.2.2011 57 € + 7,41 € RP

písomne vyjadrenie vo veci samej z 22.7.2011..... 57 € + 7,41 € RP

(odmenu za tento úkon si PZ vedl. účastníka uplatnil nesprávne v sume 66,33 € (t.j. 58,69 € + 7,63 € RP, preto mu ju súd priznal len vo výške prislúchajúcej mu za úkon z roku 2011 podľa vyhl. 655/32004 Z.z.)

vyjadrenie k návrhu žalobcu na prerušenie konania z 11.5.2012.....	29,34 €	+ 7,63 € RP
rokovanie s klientom zo 7.8.2012.....	39,12 €	+ 7,63 € RP
vyjadrenie k odvolaniu z 10.8.2012.....	29,34 €	+ 7,63 € RP
vyjadrenie k návrhu žalobcu na prerušenie konania zo 6.11.2013.....	30,03 €	+ 7,81 € RP
rokovanie s klientom zo 14.2.2014	61,87 €	+ 8,04 € RP
vyjadrenie k odvolaniu žalobcu z 25.3.2014	30,93	+ 8,04 € RP
rokovanie s klientom z 13.10.2014	61,87 €	+ 8,04 € RP
účasť na nemerit. pojednávaní 23.11.2010.....	13,87 €	+ 7,21 € RP
účasť na nemerit. pojednaniach 17.2.2011, 2.5.2011.....	2 x 14,25 €	+ 7,41 € RP, účasť na
meritórnych pojednaniach 18.2.2014, 16.10.2014.....	2 x 61,87 €	+ 8,04 € RP

+ 20 % DPH, čo spolu predstavuje trovy právneho zastúpenia v sume 973,39 €. Právny zástupca žalovaného v písomnom vyčíslení trov žiadal poukázať náhradu trov konania na jeho účet č. 2620204177/1100 vedený v Tatra banke, a.s..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne dvojmo.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolacími dôvodmi môžu byť skutočnosti uvedené v § 205 ods. 2 O.s.p.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.